

"סוד החשמל"

לחבר מין תורת הנגלה לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת בא ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

הלויתן בעולם הזה ובעולם הבא

גן עדן, כפי שהצדיקים יטעמו לעתיד לבוא מהטעם של גן עדן שהיה לפני חטא אדם הראשון. ומבאר על פי דברינו, דלעתיד לבוא כשהלויתן יהיה נחש קדוש, יחזור העולם למצב של אדם הראשון קדם החטא, מצב גן עדן, ואז לא תהיה קלפה דכל הרע והפך לטוב, ויוכלו להנות גם מהשפע שבא מהנקבה. ואף אחד לא ירצה חס ושלום להחריב את העולם.

מובא בשער מאמרי רשב"י להאריז"ל (ע' ז) שבבריאת העולם כשאדם וחוה היו דבקים אהור באהור, הקב"ה נסר והפריד בין אדם לחוה שהם זכר ונקבה דקדשה, ונסיכה זו עשתה נסיכה בעולמות, ואז הוא גם נסר והפריד את הזכר והנקבה דקלפה שהיו מחברים אהור באהור. ואדם וחוה חזרו להזדוג פנים בפנים. אבל הזכר והנקבה דקלפה נשארו בפרוד. נראה דזה הענין של הרג הנקבה, היות שהלויתן ובת זוגו נשארו בפרוד ואין קשר ביניהם. כשהנקבה אינה מקבלת מהזכר, לא דרך בחינת אהור ולא דרך בחינת פנים, היא בבחינת מתה. מה שאין כן לעתיד לבוא כשהלויתן ובת זוגו יחזרו לקדשה, הם יחזרו להזדוג פנים בפנים ואז יתנו מהם. וכן מובא בשער מאמרי רשב"י להאריז"ל (ע' זב) שהזכר של הקלפה נסתרס ואינו עושה פרות.

נראה דלכן לעתיד לבוא תגדל מעלת הנקבה על הזכר, כמובא בעין חיים' להאריז"ל (שער מד, ע' שלט) על הכתוב "נקבה תסובב גבר", דלעתיד לבוא גם הנקבה דקלפה תהפך לטוב ויהנו גם ממנה. ואז יהיה חדוש בבחינת הנקבה שלא היה מעולם, וחדוש זה יגלה את מעלת הנקבה על הזכר. וכן מובא ב'אוצרות חיים' להאריז"ל (הברדים פ"ג) שחסרון הנקבה בעולם הזה היא בגלל שבירת המלכים שגרמה פגם בבחינת הנקבה שבכל העולמות, ולעתיד לבא כשתתקן לגמרי שבירת המלכים יגלו את מעלת הנקבה על הזכר, ורואים שחסרון הנקבה בעולם הזה היא בגלל מצב הקלפות.

מצינו במדרש (ויק"ר יג, ג) שלעתיד לבוא ישחטו את הלויתן, נראה דשחיתת הנקבה בבריאת העולם, וכן שחיתת הזכר לעתיד לבוא הפונה לחלק הקלפה שבהם, שלא ישפיעו לצד הקלפה. ולגבי צד הקדשה שיאכלו אותם ויהנו מהם, אין הפונה אכילה חד פעמית, דכל ההנאות לעתיד לבוא הן נצחיות, כידוע, אלא הם יחיו וישפיעו השפעתם לצד הקדשה, וזו תהיה האכילה שיאכלו אותם ויהנו מהם. ולכן מרמז במדרש שישחטו את הלויתן, דשחיטה מקדשת את הלויתן ומעלה אותו מהקלפה לקדשה. עין ברבנו בחיי (שמות טו, ד) שאכילת הלויתן לעתיד לבוא תהיה אכילה רוחנית. וכן לוייתן ר"ת הכתוב (ירמיה לא, טו) "ויש תקנה לאחרייתך נאם הוי"ה ושב"ב' אופנים, לרמז שהלויתן יחזור לעתיד לבא.

מצינו בזהר (תיקונים מג) שהלויתן הוא בחינת יסוד. נראה דלכן יש ללויתן גוף גדול. (ע' ברבנו בחיי בראשית א' כא), דהלויתן

מצינו בזהר (שמות כ) ברא בעליונים המלאכים, ברא בעולם הזה בני אדם, ברא בינים לוייתן כמה דאת אמר "לחבר את האהל להיות אחד". רואים שהלויתן הוא בסוד הקרסים שמחברים את העולם התחתון לעולם העליון. וכן מצינו בזהר (תיקונים מג) לוייתן למעלה זה צדיק, שהוא כדג קטן על שפת הים. "נחש ברח", זה אותו שנגמר בו הברית התיכון בתוך הקרשים וזה עמוד האמצע וכו', לוייתן של הים זה צדיק, הראש שהוא עמוד האמצע מגיע עד הים השביעי, שהוא הראש של כלם, ושעור זנב הנחש מגיע עד הים השביעי האחרון. רואים שהלויתן הוא בחינת הברית התיכון שנקרא עמוד האמצע, שמחבר את העולם התחתון לעולם העליון.

נראה דלכן הלויתן הוא בבחינת בריח התיכון, שמברית בתוך הימים. דהלויתן הוא עמוד האמצע שמשפיע את השפע, ואף על פי שהשפעתו היא לאמות העולם כדלקמן, הרי לעתיד לבוא יתפך הלויתן לטוב וישפיע את השפע לצד הקדשה, כמו שכתוב (תהילים קד) "לוייתן זה יצרת לשחק בו", ואז הוא יהיה בבחינת צדיק יסוד עולם. והזהר מדבר על לעתיד לבוא, באותו זמן שנגעבר אותו נחש רע מן הים, שולט נחש קדוש, ובאותו זמן הולכות אניות בינים בבטחה שלא טובעות, שהרי רוח סערה נעבר שלטונו מן ים התורה, ובאותו זמן "שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות שם אניות יהלכון לוייתן זה יצרת לשחק בו", ויהיה שמח עמהם. ואחרי זה ממשיך הזהר את הקטע שהבאנו לעיל שהלויתן הוא הצדיק וכו'. רואים שהלויתן הוא בבחינת נחש רע שלעתיד לבוא יתפך לנחש קדוש שהרי רוח סערה נעבר מן הים. דלעתיד כשיעבירו את הקלפות מהעולם, אז יתפך לנחש קדוש בבחינת צדיק יסוד עולם.

נביא לקמן מהזהר (בא לד. ומהגמ' ב"ב עה.) שפרעה מסמל את הלויתן לכן הוא נקרא "התנים הגדול", והלויתן מכניס את ראשו לגן עדן, ומשפיע משם את השפע לכל השבועים אמות. מצינו בגמ' (ב"ב עד:) לוייתן נחש ברת, ולוייתן נחש עקלתון, זכר ונקבה בראם, ואלמלי נזקקו זה לזה מחריבין כל העולם פלו, מה עשה הקב"ה סרס את הזכר, והרג הנקבה, ומלחה לצדיקים לעתיד לבוא. נראה לבאר דכיון שהלויתן משפיע את השפע לקלפה, אם היתה לו בת זוג, היתה הקלפה מקבלת כח גם ממנה, ועם כח גדול פנה יכולה הקלפה להחריב את העולם. לכן הרג הקב"ה את הנקבה.

ועדין צריך להבין מדוע מלחה לצדיקים לעתיד לבוא. ושמעתי פרוש מהרה"צ ר' מרדכי צוקרמן זצ"ל בשם ה"חפץ חיים", שהקב"ה הרג אותה לפני חטא אדם הראשון כשהעולם היה במצב של

הוא היסוד שמשפיע לקלפה שהיא בבחינת גוף. וכן מובא ברבנו בחיי שם שלונתן הוא מלשון חבור כמו שכתוב "ילוה אישי אלי", ומבאר לדברינו דהיסוד מחבר ומזוג. וכן מצינו בזהר (הקדמה יג.) שהלונתן ובת זוגו הם כנגד ערלה ופריעה, ורואים שהם שכיכים ליסוד דקלפה. וכן לונתו בגימטריא יעקב יוסף ובגמול המסמלים את כל חלקי היסוד כפי שבארנו במאמר 'חשמל אות' שיעקב הוא בחינת התפארת המשפיע ליוסף היסוד שמשפיע לבגמול המסמל את העטרה שביסוד.

מצינו בתרגום יונתן בן עוזיאל (שמות כו, כח) שהברית התיכון נעשה מהעץ שנטע אברהם בבאר שבע (אשל אברהם). ומלאכים הביאוהו לקריעת ים סוף והכריזו שזה העץ של אברהם, ונטלוהו בני ישראל ועשו ממנו בריח התיכון שהיה מתעקם כמו נחש בתוך הקרשים ומברית מן הקצה לקצה. נראה דלכן הוא נלקח לברית התיכון דמצינו במדרש (ב"ר מח, ז) שבזכות אשל אברהם יזכו ישראל לסכה מעורו של לונתו, לכן לקחו עץ זה לרמז שעץ זה נהפך ללונתו נחש ברת. וכן נראה דאריך הברית התיכון היה שבעים אמה לרמז שברית זה משפיע את השפע למספר שבע המסמל את המלכות. עין בשער מאמרי רשב"י להאריז"ל (ע' שיב) שלכן נאמר בברית התיכון "מברח מן הקצה אל הקצה" בתוספת ה"ה, לרמז שהוא מברית בין ה' הראשונה של שם הו"ה המסמלת את המים העליונים, לה' אחרונה של שם הו"ה המסמלת את המים התחתונים. וכן תחלת הכתוב (שמות כו, כח) "מברח מן הקצה אל הקצה" ס"ת חנ"ה המסמלת את אימא עילאה השיכת לאות ה' ראשונה של שם הו"ה כמובא בשער הכנאות' להאריז"ל (עלינו לשבח).

מובא בלק"ת להאריז"ל (וארא ע' קלד) שניקת פרעה היא מאותיות ים שבשם אלהים, ורואים שפרעה מתחבר לבחינת ים. ומבאר לדברינו דפרעה המסמל את הלונתן הוא בחינת רקיע המחבר בין הים העליון לים התחתון. וכן מובא בפרע"ח להאריז"ל (חג המצות ע' תצג) שמצרים אותיות מצר ים לרמז שעושים בפניכול מצר על הים העליון ויונקים משם. עין בכתוב (ישעי' יט, י וברש"י שם) שהמצרים היו עושים סכרים לסתם את זרימת המים, כדי ליצר לעצמם אגמים. ונראה דזה מרמז על פעלתם הרוחנית. וכן מצינו במדרש (תנחומא בראשית ז) פרעה בנה לו פלטרין בתוך המים, וסתם מי נילוס שלא ירדו לתוך הים, והמים מתגברין ותולין הפלטרין והגביהו אותו, ונשאהו למעלה, שנאמר "פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יארי", אמר לו הקב"ה רשע, נתגאית במים, במים אתה מת דכתיב "ונער פרעה וחייל". רואים שפרעה קשור למים, ועושה סכרים במים.

וכן מובא בקנטרס 'קריעת ים סוף' להרב אורי יונגרייז שליט"א, שמצרים בגימטריא רקיע, ומבאר לדברינו דפרעה, הוא הלונתן שמבדיל בין מים למים. בבחינת הרקיע שכתוב עליו (בראשית א, ו) "ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים". וכן פרע"ה ר"ת הכתוב (בראשית א, כ) "על פני רקיע השמים". וכן לונתו בגימטריא הכתוב הנאמר על פרעה (בראשית מא, א) "והנה עמד על היאר". וכתוב זה מרמז על ההשפעה של פרעה שעמד על היאר להשפיע דרכו לאמות העולם כדבארנו במאמר 'חשמל מילה'.

מצינו ברש"י (שמות יב, כט) פרעה בכור היה ונשתיר מן הבכורים, ועליו הוא אומר "בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את פחי בים סוף. נראה דלכן רצה הקב"ה שפרעה יראה את קריעת ים סוף, דפרעה שהוא היסוד שמתחבר לים דקלפה, והוא בבחינת רקיע שמברית מים לים, יראה את כח היסוד שמתחבר לים דקדשה בים סוף, ויכנע מלפניו.

כתוב (שמות ז, י) "וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין". נראה דלכן המטה של אהרן נהפך לתנין. דבארנו במאמר 'חשמל מילה' שפרעה הוא בחינת תפארת דקלפה. ובארנו במאמר 'חשמל לולב', שמשה ואהרן הם בחינת תפארת דקדשה. לכן המטה של אהרן שמסמל את התפארת דקדשה, נהפך לתנין, דתנין הוא הלעמת זה שלו בקלפה. וכן מובא בתורה אור' (וארא נז) כל המשכת סדר ההשתלשלות מריש כל דרגין נקרא מטה, ותנין הוא מקור הקלפות דמצרים כמו שכתוב "התנים הגדול", והראו לו משה ואהרן [לפרעה], איך שהמטה נהפך לנחש, היינו שמבחינת אור והמשכה דקדשה הנקרא מטה, נמשך החיות והקיום להתנין מקור הקלפות, עד שיוכל להיות נהפך ממטה לנחש על ידי צמצומים רבים, ואחר כך הראו לו איך שהנחש נהפך למטה, היינו שחזר בחינת התנין להתבטל לגבי הקדשה האלקית. רואים שפרעה התנין הוא הלעמת זה של משה ואהרן בבחינת תפארת דקלפה, וכן מצינו בזהר (שמות יב.) ששבט לוי נקראים לוי מלשון לונתו, דבחינת לונתו יונקת משבט לוי. **מצינו** במדרש (שמו"ר ט, ז) "ויבלע מטה אהרן את מטתם" אמר רבי אלעזר נס בתוך נס מלמד שחזר המטה מטה כבריתו ובלע אותו, כשראה פרעה כן תמה ואמר וכו'. נראה דלכן החרטמים יכלו להפך את המטה לנחש, ולא יכלו לעשות שמטה אחד יבלע את כל המטות, דצד הקלפה יודע איך להפך את המטה לנחש על ידי יניקתו. וכמו כן אם הוא מפסיק את היניקה, הנחש חוזר להיות מטה המסמל את צד הקדשה. אבל מטה שכולע מטות מרמז על פעלה בתוך צד הקדשה, שכח אחד של צד הקדשה יותר חזק מכחות אחרים ופניכול בולע אותם. ודבר זה לא שיך לחרטמי מצרים, לכן הם לא יכלו לעשות זאת. וכן מובא ב'בעל הטורים' (שמות ז, יב) שגם בזמן שפרח מטה אהרן המטה בלע את כל המטות. ומבאר לדברינו דשם מדבר על התגברות כח אחד של קדשה על הכחות האחרים, שמטה אהרן התגבר על מטות שאר השבטים, לכן הוא נרמז בדבר זה.

מצינו במדרש (שם ט, ד) פרעה נדמה לתנין, שנאמר "התנים הגדול הרבץ בתוך יארי", כשהיה משה יוצא מאצל פרעה, היה אומר אם יבוא אצלי בן עמרם אני הורגו, אני צולבו, ואני שורפו, וכשהיה משה נכנס מיד נעשה פרעה מטה. נראה דהמדרש מרמז, כשהיה משה נכנס, היה מביא אתו הרבה קדשה שהיתה מבטלת את קלפת פרעה, עד שפרעה עצמו נהפך לזמן קצר לבחינת מטה דקדשה, ושכח כל מזמותיו להרג את משה. **וכן** נראה דמשה גדל בבית פרעה, דזה מקומו בלעמת זה. ואם נגזר עליו לגדל בצד הקלפה, הוא הולך למקומו בלעמת זה. וכן מצינו במדרש פליאה (אות קפז) אמר משה להקב"ה אני ולונתו עבדים, עם לונתו פרת ברית שנאמר "תקחנו לעבד עולם", ולי אמת

"עלה בהר ומות שם", רואים שהמדרש מקשר את משה ללויתן שהוא פרעה. ומבאר לדברינו דמשה והלויתן הם זה לעמת זה.

כתוב (שמות ו, כז) **"הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים הוא משה ואהרן"**. נראה דלכן משה ואהרן היו **"המדברים אל פרעה"**, דמשה ואהרן הם בבחינת תפארת דקדשה, וממילא הם יכולים לנצח את התפארת דקלפה. וכן רואים שבפגישה הראשונה ובפגישה האחרונה של משה עם פרעה, משה רמז לו על עליונותו עליו. בפגישה הראשונה כשמשה היה קטן מצינו במדרש (שמ"ר א, כו) **והוא נוטל כתרו של פרעה ומשימו על ראשו**. ובפגישה האחרונה מצינו בגמ' (זבחים קב.) **"ויצא מעם פרעה בחרי אף" אמר ריש לקיש סטרו ויצא**. ומבאר רש"י **סטרו, הפהו על לחיו**.

מצינו בזהר (בא לד.) **סוד החכמה של "התנים הגדול הרבץ בתוך יארי" פתח ר' שמעון ואמר "ויברא אלהים את התנים הגדלים" זה לויתן ובת זוגו**. רואים שהזהר למד שפרעה התנים הגדול, מסמל את הלויתן, הבאנו לעיל שהתנים הגדול הוא בבחינת נחש וגם על הלויתן מצינו שהוא בבחינת נחש, כמובא בגמ' (ב"ב עד:) **"ויברא אלהים את התנים הגדלים" ר' יוחנן אמר זה לויתן נחש ברח ולויתן נחש עקלתון**.

מצינו בגמ' (חולין יז:) **לויתן דג טהור**, ולכאורה קשה לדברינו שבארנו שפרעה הוא דג טמא דג דקלפה, נראה לישיב פיון שהוא הראש של הקלפה, והוא החשוב ביותר בקלפה, שהוא קרוב לקדשה יותר מכל הקלפה, והוא מקבל את הניקה מהקדשה להעביר לכל הקלפה. ולכן הוא בבחינת טהור דיש לו שיכות לקדשה. **וכן** מצינו בגמ' (ב"ב עה.) **בשעה שלויתן רעב מכניס ראשו לגן עדן וכו' רואים שפרעה הלויתן מכניס ראשו לגן עדן שממש וניקתו, ומשם הוא לוקח את השפע להעביר לכל הקלפה**. וכן מצינו בזהר (שם) שהתנים הגדול נכנס ליאור ששם נופלים מים מגן עדן. וכפי שהבאנו מהזהר שהלויתן הוא בבחינת **נחש קדוש**, שלעיתיד יתן את השפע לצד הקדשה, ורק היום הוא מעביר את השפע לקלפה.

וכן נראה להביא ראיה שפרעה הוא דג טהור, דמצינו בפתוב על התנים הגדול (יחזקאל כט, ד) **"והדבקתי דגת יאריך בקשקשתיך"**. רואים שלתנים הגדול יש קשקשים. ומצינו בגמ' (חולין טו:) **כל שיש לו קשקשת יש לו סנפיר**, והוא דג טהור.

וכן מצינו במדרש (ילקוט שמות קעו) שפרעה עצמו לא טבע בקריעת ים סוף, ומלך בנינוה, ועשה תשובה עם בני בנינוה בזמן יונה הנביא. ומבאר לדברינו פיון שהוא בעצמו דג טהור בבחינת לויתן שבסופו חוזר לצד הקדשה, מזה השתלשל שפרעה בסופו נהפך לטוב ועשה תשובה. וכן **תנין** המסמל את פרעה מרמז בפתוב (בראשית י, יא) **"ויבן את בנינוה"**. וכן הפתוב שבבלעם אמר (במדבר כג, י) **"תמת נפשי מות ישרים" ר"ת תני"ם**, דבלעם שהיה אחד מיועצי פרעה השתוקק למות בתשובה כמו פרעה.

בארנו במאמר 'חשמל יציאת' שהקשר של תפלין שמנח בערף, מסמל את הנהר שיוצא מעדן, ומהערף למטה הוא בבחינת ומשם יפרד, אבל הערף עצמו הוא עדן גן עדן, הינו הקצה של גן עדן שממש השפע יוצא החוצה מגן עדן ומשפיע למטה, ומובא בספר הלכותיים' להאריז"ל (פ' בראשית ע' יד) שפרעה הוא

בחינת הערף הינו פרעה בהפוך אותיות הערף, ומבאר לדברינו דפרעה הלויתן, מכניס את ראשו לגן עדן למקום הערף מקום הקשר של תפלין. ולכן זה בהפוך אותיות, דפרעה הופך את השפע דקדשה של הערף שילך לקלפה לבחינת פרעה.

נראה דלכן מצרים נקראת בתורה גן ה', כמו שכתוב (בראשית יג, י) **"כגן ה' כארץ מצרים"**, דמצרים קשורה לגן עדן, דרך פרעה שמכניס את ראשו לשם. וכן מצינו בזהר (לך לד פא:) שמצרים נקראת גן ה' כי היא מקבלת את השפע מהנהר הראשון שיוצא מעדן שהוא נהר הפישון, כמו שכתוב (בראשית ב, י) **"ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: שם האחד פישון"**. רואים שהנהר הראשון שיוצא מגן עדן ומקבל את השפע להעביר לנפרדים של הקלפה, הוא נהר הנילוס שהוא חלק מפרעה. כפי שבארנו במאמר 'חשמל מילה'. וכן רואים שרק על נהר זה מזכרת הלשון אחד, דנהר זה מתחבר לקדשה שהיא בבחינת אחד. וכן מצינו בזהר (בראשית כו: עם פ' מתוק מדבש) שנהר פישון הוא בבחינת פשט המסמל את הדרגה התחתונה של הקדשה, וכן הפתוב (שם יא) **"שם האחד פישון הוא הסבב"** בגימטריא **שבועים**, לרמז שנהר זה משפיע לכל השבעים אמות. וכן **"הוא הסבב"** בגימטריא **יסוד**.

מובא ב'תרגום יונתן' (שמות יד, ט) שבזת הים לאחר קריעת ים סוף היתה מאבנים טובות ומרגליות שבאו מגן עדן לנהר הפישון, שהעבירם למרכבות פרעה שנופלו מים סוף, נראה דיש כאן רמז שהשפע של מצרים בא מגן עדן דרך נהר הפישון כדלעיל.

מצינו בזהר (בא לד.) **"בא אל פרעה" לך אל פרעה מיבעי ליה מהו בא, אלא שהכניס אותו הקב"ה חדרים אחר חדרים אצל תנין אחד עליון חזק שכמה דרגות משתלשלות ממנו סוד התנין הגדול, ומשה פחד ממנו ולא קרב אלא לגבי אלו יאורים, אבל אצלו פחד ולא קרב מפני שראה אותו משתרש בשרשים עליונים**. רואים שמשה פחד מפרעה שראה אותו משתרש בשרשים עליונים בקדשה. וכעין זה מצינו בגמ' (ב"ב עד:) **עתיד גבריאל לעשות קניגיא** (ציד חיות - רש"י) **עם לויתן ואלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו**, רואים שאפלו המלאך גבריאל אינו יכול לנצח את פרעה הלויתן.

נראה דארץ גשן היא מקום החבור של מצרים לגן עדן, דגשן היא אות ש' בתוך אותיות גן, ובארנו במאמר 'חשמל סלם' שיניקת הקלפה מהקדשה היא דרך האות ש'. וכן יניקת מצרים מגן עדן היא דרך ארץ גשן ששם יש חבור ש' לגן, ולכן יוסף הושיב את יעקב והשבטים בגשן, דשם המקום שיש בו חבור לקדשה.

וכן מובא ברש"י (בראשית מו, לד) **"בעבור תשבו בארץ גשן"**, והיא צריכה לכם שהיא ארץ מרעה וכו', **"כי תועבת מצרים"**, לפי שהם להם אלהות, רואים שארץ גשן היתה מקום מרעה של צאן שהוא האלהות של מצרים. ומצינו בזהר (בא לט: עם פ' מתוק מדבש) שהמצרים עשו את הצאן לאלהות פיון שהרגישו יניקה מהצאן וממזל טלה, המתקשרים לתפארת דקלפה שיניקת מהקדשה להעביר לכל הקלפה, ומבאר לדברינו דיניקה זו היתה דרך גשן ששם היה מקום הצאן של מצרים. וכן גשן היא הארץ הקרובה ביותר לארץ ישראל מארצות מצרים, דבגשן יש למצרים את החבור לינוק מהשפע של ארץ ישראל.

מְצִינוּ בזהר (ויגש ריא.) **"וַיֵּאסֹר יוֹסֵף מִרְכַּבְתּוֹ"**, **זֶה צַדִּיק**, **"וַיַּעַל לְקִרְיַת יִשְׂרָאֵל אָבִיו גִּשְׁנָה"**, **"לְקִרְיַת יִשְׂרָאֵל"**, **זֶה סוּד הָאָדָם**, **"גִּשְׁנָה"**, **הַתְּקַרְבוֹת אַחַת לַהַתְּקַרְבַּת בְּאֶחָד בְּיַחַד אֶחָד "וַיֵּרָא אֵלָיו"**, **שֶׁפָּאֵשֶׁר מְאִירָה הַשֶּׁמֶשׁ בְּלַבְנָה אִז מְאִירָה הַלְּבָנָה**, **וּמְאִירָה לְכֻלָּם שְׁלֹמֹמֶטָה**. רואים שהשפעת יוסף היסוד לישראל נעשית דרך גשנה. לכן יוסף נפגש עם יעקב בגשנה דיוסף מקבל את השפע מיעקב להעביר למלכות. וההעברה למלכות נעשית דרך בחינת גשנה. ומבאר לדברינו דיוסף קבל את השפע דרך גשנה והשפיע לכל ישראל.

וְכֵן יעקב קרא קריאת שמע כשנפגש עם יוסף בגשנה, כמובא ברש"י

(בראשית מו, כט), ובארנו במאמר 'חשמל ציצית' שקריאת שמע מתחילה באות ש' ונגמרת באות ד', לרמז שגם בעמקי הקלפות הנרמזים באותיות ש"ד, ה' אחד ואין עוד מלבדו, וכן יעקב קרא קריאת שמע במקום חבור הקדשה לקלפה באותה בחינה. וכן גשן בגימטריא **דָּשֵׁן** שממנו יונקות הקלפות מהשפע של בית המקדש כדבארנו במאמר 'מזבח הזהב', וכן **גוֹשֵׁן** בגימטריא **שָׁטוֹן**, דמשם יניקתו. וכן **גִּשְׁוֹן** ס"ת הפתוח המדבר על שחיטת הלוי ונתיד לבא (ישעי' כז, א) "ביום ההוא יפקד ה' בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לוינתו נחש ברח ועל לוינתו נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים", דשחיטה זו היא נתוק יניקת פרעה התנין הגדול דרך גשן על מנת להעביר לקלפה פדלעיל. וכן **רַעַמְסֵס** שהיתה חלק מגשן כמובא ברש"י (בראשית מז, יא), בגימטריא **צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם**, דשם היה חבור ליסוד דקדשה.

וְכֵן מקשר שם את עשו למספר ארבע מאות ד"ידי עשו" בגימטריא **אַרְבַּע מְאוֹת**. ועשו בא **"וְאַרְבַּע מְאוֹת אִישׁ עִמּוֹ"**. וכן עשו הוא בחינת קש. כמו שכתוב (עובדיה א, יח) **"וּבֵית עֵשׂוֹ לְקֵשׁ"**. וקש בגימטריא **אַרְבַּע מְאוֹת**. ועשו מקבל את השפע ממצרים להעביר לכל הקלפה כדבארנו במאמר 'חשמל מילה'.

וְכֵן מובא בספר 'ערבי נחל' (בשלה ג) שהאות ת"ו שבבת שבת היא בסוד חבור השבת לחול, ויניקת החיצונים מקדשת השבת. וכן הלשון היא בסוד המספר ארבע מאות של האות ת"ו המחברת מות וחיים המסמלים קדשה וקלפה. וכן אות ת' מרמזת על **תַּחְתִּית** הקדשה. וכן מובא בספר 'שבילי פנחס' על הכתוב (בראשית לב, כו) **"וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ"**, שהשר של עשו נגע ברגל של האות ת"ו לינק מהקדשה. וכן הכתוב (שם כה, כה) **"וַיִּדּוּ אַחֲזַת בַּעֲקֵב עֵשׂוֹ"** מרמז שיעקב **אוֹחַז ת'** שעשו יונק משם, כדי להפסיק חיותו. ועוד מובא שם שאברהם שלם ארבע מאות שקל כסף לבני חת עבור מערת המכפלה, כדי להוציא מבני חת את הת"ו שלהם. וכן מביא שם בספר 'אור תורה' מהאדמו"ר מאוסטרובצא (חיי שרה ב) שאברהם שלם ארבע מאות שקל כסף רק עבור קבורת ראשו של עשו במערת המכפלה, ועבור שאר הנקברים שם לא היה צורך לשלם, ומבאר שעשו הוא בסוד מספר ארבע מאות, לכן שלמו עליו במספר הזה.

וְכֵן מובא בספר 'רבי יהושע בן קרחה אומר שרה היתה אשת פרעה, מאהבתו אותה כתב לה בשטר כתובתה כל ממונו, בין כסף בין זהב בין עבדים וקרקעות, וכתב לה את ארץ גשן לאחוזתה, לפיכך ישבו בני ישראל בארץ גשן, בארץ שרה אמם, בארנו במאמר 'צניעות האשה' שבכח יניקת פרעה משרה נחרב בית המקדש דיניקה זו היתה גדולה מאד.

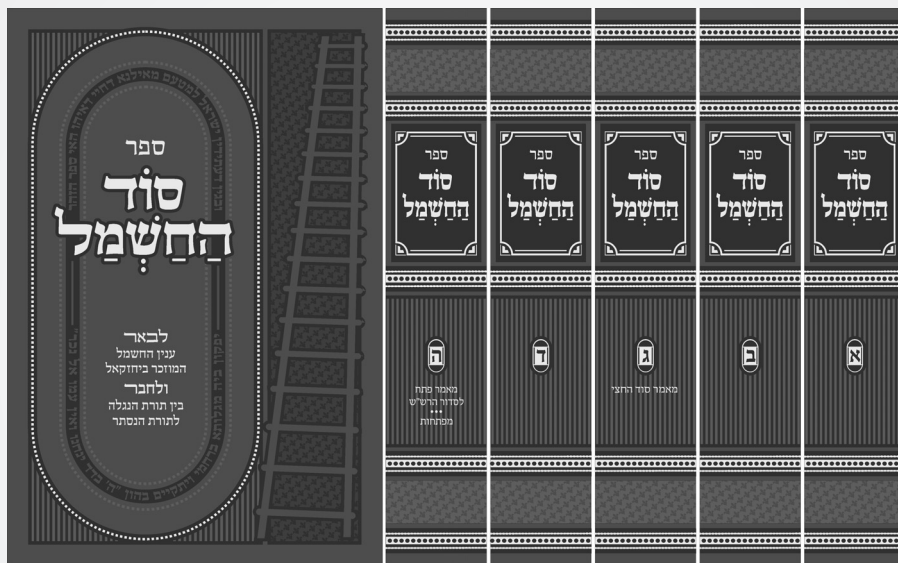
נראה דפרעה הרגיש שהוא מקבל משרה את יניקת קלפת מצרים מהקדשה, לכן הוא נתן לה את כל ממונו לרמז לה שהכל בא ממנה, ולכן הוא נתן לה את ארץ גשן דוקא, דמשם באה היניקה הגדולה.

מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (תהילים ע' תמ) שארץ מצרים נקראת **"ערוות הארץ"** דהיא בחינת **היסוד שבארץ**. דיסוד נקרא **ערוה**. נראה דלכן פרעה הוא המשפיע לכל האמות, דהוא שיך ליסוד דקלפה, שמשפיע לכל הקלפה.

מובא בקנטרס 'גימטריאות' מהרה"ג ר' אורי יונגרייז שליט"א, שהמשג **מספר** שיך לעולם הטבע שבו יש הגבלות ומספרים. מה שאין בו מה שמעל הטבע, הוא בבחינת מעל המספר ומביא שם מהרבנו בחיי (בראשית טו, יג) שמספר ארבע מאות הוא תכלית המספר, הינו הגבה ביותר, ולכן האות ת', בגימטריא ארבע מאות,

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 100 ₪ בלבד. ניתן לשלם בצ'קים עד 3 חודשים נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982.
או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il
המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה עם הוספות חדשות [סוד חיי האישיות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגליון החודשי, ישלחו בקשה לכתובת המייל.

בעזרת השם יתברך
בסייעתא דשמיא עומדת לצאת לאור
לקראת חודש שבט תשע"א
המהדורה החדשה של ספר
'סוד התשמל'
ה' חלקים

קרוב לארבעת אלפים עמודים ברוב פאר והדר.
 הספר מנוקד וההדפסה מאירת עינים.
 מאמר 'פתח לסדור הרש"ש' מורחב עם ציורים וביאורים חדשים.
 מאמר 'סוד החצי' מועשר בהרבה הוספות חדשות.
 מאמרים חדשים שטרם ראו אור.
 מפתחות מיוחדים לאלפי ראשי תיבות וסופי תיבות בתנ"ך לפי סדר הפרשיות.

לפרטים על נקודת המכירה הקרובה אליכם, ולהזמנות מראש, חייגו 0573109982
 הספר ימכר במחיר עלות הדפסה בלבד בסביבות 100 שקל לסט.
 ניתן לשלם בצ'קים עד 3 חודשים